

[Kaj Andresen.]
 er taget pristalsmæssige hensyn, enten at man har villet undgå eller har villet tilstræbe pristalsvirkninger. Vanskelighederne bliver jo heller ikke mindre, hvis der som foreslået af det nævnte flertal i hvert tilfælde skal tages stilling til, om en ny indirekte skat skal ind i eller uden for pristallet. Det er da også værd at bemærke, at Thorkil Kristensen-udvalget, hvor også organisationerne var med, om dette spørgsmål sagde — jeg beder om tilladelse til et citat —

„Udelades de direkte skatter af pristallet, kan lønmodtagerne teoretisk risikere, at lovgivningsmagten flytter en del af skatterne over fra indirekte skatter til direkte og således får pristallet til at gå ned, uden at skattebyrden bliver mindre.“

Det foreliggende lovforslag, som går ud på, at såvel direkte som indirekte skatter udgår ved beregning af et reguleringspristal for staten med udgangspunkt i 1963, er jo imidlertid et led i det politiske forlig fra i sommer, og mit parti kan anbefale, at også denne del af forliget nu gennemføres.

Der vil jo uvægerlig opstå visse problemer i forbindelse med det nye reguleringsstat, og en række lovændringer må til. Nu går jo skatterne ud. Jeg går ud fra som givet, at også børnetilskuddene, som jo modsvares i skatterne derved glider ud af pristalsberegningen. Det vil nok også være rimeligt at få oplyst nærmere, hvilke virkninger det i øvrigt kan medføre, f. eks. hvordan man vil vurdere eksistensen af to pristal som regulerende, et for det private arbejdsmarked og et for statens områder. Men det vil være mere naturligt, at drøftelsen af disse ting finder sted under udvalgsarbejdet.

Med de eksisterende beregninger for, at lønmodtagernes forhold næppe ville være forringet under et skattefrit pristal, og med nødvendigheden af at skabe mere konsekvens i finanspolitikken som økonomisk middel finder jeg også den saglige baggrund for lovforslaget tilstrækkelig, og jeg skal anbefale det til gennemførelse.

Henry Christensen: Jeg takker den højtærede økonomiminister for fremsættelsen af

lovforslaget. Det er vel det sidste af de forslag, der er en følge af aftalerne i det politiske forlig fra sidste forsommer. Jeg må måske sige, at det kunne af flere grunde have været ønskeligt, om lovforslaget var blevet fremsat noget tidligere. Vi drøftede dengang, om vi skulle gennemføre det i sommersamlingen, men enedes om, at det kunne vente til oktober. Nu er vi kommet helt hen i februar, inden lovforslaget fremkommer. Det er for det første ikke særlig rimeligt over for bl. a. arbejdsmarkedets parter, der jo nok kan forventes at måtte se på, hvordan dette spørgsmål rent praktisk løses, for det andet må man måske håbe, at ikke den samme sendrægtighed vil præge den højtærede minister ved behandlingen af en lang række af de andre økonomiske problemer, som han i øjeblikket og i den nærmest kommende tid vil være stillet over for.

Lovforslaget har jo stærke begrundelser. Det ærede medlem hr. Kaj Andresen fremhævede kraftigt, og jeg synes med rette, en lang række af de begrundelser, der er for lovforslaget, herunder vel ganske særlig den grund, at skatterne i en moderne økonomi i mange henseender opfylder andre formål end blot at betale statens driftsudgifter. Man kan somme tider diskutere, om man lejlighedsvis går for vidt; men at man i hvert fald anvender skatterne helt anderledes end i gamle dage, er en given ting.

Det andet hovedsynspunkt, der begrunder, at man bør tage skatter og afgifter ud af et pristal, som man bruger som reguleringsfaktor, er, at skatterne, hvad enten det drejer sig om de direkte eller de indirekte skatter, jo ikke er et udtryk for priset på bestemte varer. Hvad angår de indirekte skatter, er det jo sådan — som det også fremgår tydeligt af de sagkyndiges udtalelser i den betænkning, vi fik for nogle få år siden — at når borgeren køber en vare behæftet med indirekte afgifter, betaler han dels prisen for varen, dels et overskydende beløb, nemlig afgiften, der ikke har noget med varen at gøre, men anvendes af samfundet, af statsmagten, til helt andre formål. Derfor er det naturligvis rigtigt, at hverken de direkte eller de indirekte skatter bør medregnes i et pristal, der regulerer indkomster, lønninger og andet. Vi betragter derfor det, der her sker — foruden naturlig-